

Uttalelse

SOM

Sak: 2014/1865

INNSYN I OPPLYSNINGER OM SKATTEFUNN-PROSJKETENE

Saken gjelder innsyn i opplysninger om budsjettert skattefradrag for samtlige SkatteFUNN-prosjekter fra 2002 til mars 2014.

E 24 Dine Penger ba 12. mars 2014 Forskningsrådet om innsyn i flere typer opplysninger om SkatteFUNN-prosjektene, herunder budsjettert skattefradrag fra 2002 og frem til mars 2014. Budsjettert skattefradrag er det beløpet det legges til grunn at bedriftene skal kunne få via skatteoppgjøret hvis prosjektet gjennomføres som planlagt, enten i form av skattefradrag eller som ren utbetaling til bedrifter som ikke er i skatteposisjon.

Forskningsrådet innvilget 31. mars 2014 innsyn i opplysninger om navn på de bedriftene som hadde fått godkjent prosjektstøtte, antall ansatte i bedriftene, organisasjonsnummer og næringskode. Det ønskede innsynet i opplysninger om budsjettert skattefradrag, ble derimot avslått etter offentleglova § 13 første ledd, jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2; taushetsplikt for «drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn til den som opplysningen angår». Avslaget ble opprettholdt av Kunnskapsdepartementet 12. juni 2014 med samme begrunnelse som Forskningsrådet.

E24 Dine Penger brakte saken inn for ombudsmannen ved brev 27. juni 2014.

Sakens dokumenter ble innhentet fra Kunnskapsdepartementet. I brev 8. august 2014 ble departementet bedt om en utfyllende redegjørelse for årsaken til at opplysningene ble unntatt som forretningshemmeligheter etter forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2. Departementet ble særlig bedt om å utdype hvordan konkurrentene kan ha nytte av opplysningene, slik at en offentliggjøring vil kunne føre til økonomisk tap eller redusert gevinst for bedriftene. Under henvisning til at innsynskravet fra E24 Dine Penger gjelder prosjekter helt tilbake til 2002, ble det spurt om departementet mener at taps- og

skaderisikoen ved en offentliggjøring av opplysningene, er den samme uavhengig av hvilket år opplysningene gjelder. Det ble også stilt spørsmål ved begrunnelsen for avslag på innsyn i de opplysningene som etter departementets syn ikke utgjør forretningshemmeligheter, men som departementet mener det vil være urimelig arbeidskrevende å skille ut, jf. offentleglova § 12 bokstav b.

I departementets svar 29. august 2014 ble det vist til Forskningsrådets begrunnelse for avslag. Departementet opplyste at de samme hensynene som gjelder for totalbudsjett også gjelder for budsjettert skattefradrag, fordi budsjettert skattefradrag alltid utgjør 18 til 20 % av totalbudsjettet. Dersom opplysninger om budsjettert skattefradrag blir offentliggjort, vil det være lett å regne seg frem til et prosjekts totalbudsjett. Kombinasjonen av totalbudsjett og prosjektittel, som fremgår av offentlig elektronisk postjournal, kan røpe hva et prosjekt går ut på og hvor mye en bedrift er villig til å satse på et prosjekt. Offentliggjøring av budsjettert skattefradrag kan dermed gi informasjon om bedriftens forretningsstrategi som konkurrentene kan utnytte.

Departementets redegjørelse ble oversendt E 24 Dine Penger for kommentarer. I brev 6. oktober 2014 fastholdt E 24 Dine Penger at kombinasjonen av prosjektittel og budsjettert skattefradrag, ikke er så sensitiv informasjon at offentliggjøring av budsjettert skattefradrag skader bedriftens konkurransevne. Det ble vist til at titlene på prosjektene i SkatteFUNN ikke er særlig detaljert utformet. E 24 Dine Penger redegjorde for at SkatteFUNN-ordningen tilsvarer rundt en milliard kroner årlig, og at informasjon om budsjettert støtte er nødvendig for at offentligheten skal kunne ettergå hvor en betydelig del av felleskapets midler ender opp.

I nytt brev til departementet 27. november 2014 ba ombudsmannen departementet oversende eksempler fra offentlig elektronisk postjournal på prosjekttitler som er så detaljert utformet at essensen av et planlagt prosjekt kan røpes. Departementet ble også bedt om å forklare nærmere hvordan innsyn i budsjettert skattefradrag for akkurat disse eksemplene på prosjekter, som ikke har helt intetsigende titler, kan være til økonomisk skade for de bedriftene det gjelder.

Departementet oversendte 12. januar 2015 eksempler på titler som de mener kan røpe essensen av et prosjekt. Departementet kom også med eksempler på hvordan innsyn i budsjettert skattefradrag kan skade virksomheters konkurransevne. De oversendte eksemplene på prosjekttitler var imidlertid ikke hentet fra de samme prosjektene som departementet hadde redegjort for hvordan kan skade sin konkurransevne dersom det gis innsyn i budsjettert skattefradrag. Det ble derfor tatt ny kontakt med departementet 19. januar 2015 og presisert at ombudsmannen ønsket eksempler på prosjekter som både har sensitive prosjekttitler og der innsyn i budsjettert skattefradrag samtidig kan skade bedriftens konkurransevne.

I brev 27. januar 2015 utdypet departementet noen av prosjektteksemplene fra SkatteFUNN. Departementet opplyste at eksemplene etter deres vurdering inneholdt opplysninger som er taushetsbelagte etter forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2, og dermed unntatt fra innsyn etter offentleglova § 13 første ledd. E24 Dine Penger fikk derfor

ikke oversendt brevet fra departementet, men fikk oversendt et orienteringsbrev fra ombudsmannen om den siste kontakten med departementet.

Ombudsmannens syn på saken:

1. Taushetsplikt for enkelte opplysninger

Hovedregelen etter offentleglova § 3 er at forvaltningens saksdokumenter er offentlige, slik at unntak krever hjemmel i lov. Det følger av offentleglova § 13 første ledd at opplysninger som er underlagt lovpålagt taushetsplikt skal unntas offentlighet. De alminnelige reglene om taushetsplikt følger av forvaltningsloven § 13.

Etter forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2 plikter «[e]nhver som utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan, [...] å hindre at andre får adgang eller kjennskap til det han i forbindelse med tjenesten eller arbeidet får vite om [...] tekniske innretninger og fremgangsmåter samt drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn til den som opplysningen angår». For at opplysninger skal være vernet av denne bestemmelsen om taushetsplikt, må det både dreie seg om opplysninger som kan karakteriseres som næringsopplysninger, og det må være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde opplysningene.

Det er ikke tvilsomt at opplysninger om budsjettert skattefradrag er næringsopplysninger som etter sin art faller inn under bestemmelsen. Det avgjørende spørsmålet i saken er om det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde dem. Departementet er enig med klageren i at opplysninger om budsjettert skattefradrag isolert sett ikke faller inn under taushetsplikten. Departementet har imidlertid fremholdt at disse opplysningene i kombinasjon med prosjektnavnet, kan utgjøre en forretningshemmelighet.

Taushetsplikt vil bare gjelde der en offentliggjøring av opplysningene vil kunne føre til økonomisk tap eller redusert gevinst for den virksomheten som opplysningen gjelder. Slikt tap eller redusert gevinst kan enten skje direkte ved selve offentliggjøringen, eller indirekte ved at andre utnytter opplysningene. Det er ikke tilstrekkelig at offentliggjøring kan ha uheldige eller ubehagelige konsekvenser for den opplysningen angår. På den annen side er det ikke et vilkår at mottakeren av opplysningene eller andre faktisk vil utnytte dem. Vurderingstemaet er om opplysningene er egnet til å kunne ha en slik skadevirkning.

Spørsmålet er hvilke mulige skadevirkninger en offentliggjøring av opplysningene om budsjettert skattefradrag vil kunne påføre de ulike aktørene i SkatteFUNN-prosjektene. Departementet har vist til at kriteriene for at et prosjekt skal kunne støttes gjennom SkatteFUNN-ordningen, er at det skal bidra til nyskaping og innovasjon av nytteverdi for bedriftene. Departementet har redegjort for at enkelte prosjekttitler vil fange essensen av et planlagt prosjekt. Når prosjekttittelen er kjent, og en bedrift har flere prosjekt gående samtidig, kan konkurrentene, hvis de også får kunnskap om de ulike prosjektenes budsjett, få relativt detaljert innblikk i bedriftenes strategi og satsingsområder. Dette gjelder særlig der SkatteFUNN-bedriften beveger seg inn på nye områder utenfor sin kjernevirksomhet, eller der bedriften satser særlig stort på et prosjekt eller igangsetter mange ulike prosjekt samtidig. Departementet har fremholdt at i disse tilfellene vil kombinasjonen av

opplysninger om budsjettstøtte og tittel, kunne gi konkurrentene viktig informasjon om virksomhetens strategi for de nærmeste årene, som konkurrentene kan utnytte til egen fordel eller posisjonere seg i forhold til.

På bakgrunn av redegjørelsene fra departementet, finner ombudsmannen det godtgjort at en offentliggjøring av opplysninger om budsjettert skattefradrag *kan* røpe forretningsstrategier som kan være økonomisk skadelig, for prosjekter som har titler som ikke er helt intetsigende.

Det neste spørsmålet er om det blant de opplysningene som E24 Dine Penger har begjært innsyn i, finnes slike prosjekt i denne saken. Dvs. prosjekt som både har titler som ikke er helt intetsigende og der en offentliggjøring av opplysningene om budsjettert skattefradrag kan føre til økonomisk tap eller skade. Etter departementets oversendelse av eksempler på prosjekttitler fra offentlig elektronisk postjournal, finner ombudsmannen det bevist at det finnes prosjekttitler fra den aktuelle perioden som er så detaljert utformet at essensen av et planlagt prosjekt kan røpes.

For at departementets begrunnelse for taushetsplikt skal være rettslig holdbar, er det imidlertid ikke tilstrekkelig at departementet isolert sett har påvist enkelte prosjekttitler som kan røpe essensen av et prosjekt. Det er heller ikke tilstrekkelig at departementet har godtgjort hvordan konkurrentene kan tenkes å ha nytte av opplysningene om budsjettert skattefradrag generelt. Da det er kombinasjonen av opplysninger om prosjekttittel og budsjettert skattefradrag som i følge departementet utgjør en forretningshemmelighet, må begge disse premissene i så fall være til stede samtidig.

Departementet ble derfor bedt om å komme med konkrete eksempler på prosjekter fra den aktuelle perioden som både har sensitive prosjekttitler og der det samtidig er redegjort for hvordan virksomheten kan lide økonomisk tap eller får redusert gevinst dersom opplysningene om budsjettert skattefradrag blir offentliggjort. Det har vært behov for slike konkrete eksempler i denne saken, fordi innsynsbegjæringen ikke retter seg mot et eksisterende dokument, men mot en informasjonsmengde. For at ombudsmannen skal kunne kontrollere departementets begrunnelse i en sak som denne, er det da også nødvendig å stille andre spørsmål enn i innsynssaker ellers.

Departementet har gjennom sitt siste brev til ombudsmannen kommet med konkrete eksempler på prosjekter fra den aktuelle perioden som både har sensitive prosjekttitler og der departementet har beskrevet hvordan virksomheten kan lide økonomisk tap eller få redusert gevinst dersom opplysningene om budsjettert skattefradrag blir offentliggjort.

Ombudsmannen finner det på denne bakgrunn bevist at det blant de opplysningene om budsjettert skattefradrag som innsynsbegjæringen gjelder, finnes opplysninger av en slik art at det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde dem. Det er grunn til å presisere at de taushetspliktige opplysningene i den aktuelle informasjonsmengden, ikke er begrenset til de eksemplene som departementet har oversendt ombudsmannen. Det kan foreligge taushetsplikt for alle opplysninger av samme art, dvs. for prosjektene som både har sensitive prosjekttitler og der innsyn i budsjettert skattefradrag kan skade bedriftens

konkurranssevne. Ombudsmannen har ikke tatt stilling til hvor mange av opplysningene i den ønskede informasjonsmengden dette er tilfelle for.

Ombudsmannen kan etter dette ikke se at det er grunnlag for å rette kritikk mot departementets vurdering av at enkelte opplysninger om budsjettert skattefradrag i den ønskede informasjonsmengden er taushetsbelagte etter offentleglova § 13 første ledd, jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2.

Det er likevel grunn til å bemerke at det er en grense for hvor mange år etter at en bedrift har mottatt budsjettert skattefradrag, at en offentliggjøring av størrelsen på budsjettstøtten vil kunne røpe en strategi som konkurrentene kan utnytte. På spørsmål herfra om taps- og skaderisikoen ved en offentliggjøring er den samme uavhengig av hvilket år opplysningene gjelder, har departementet opplyst at opplysningenes sensitivitet vil avta med årene. Selv om det kan gå mange år fra et SkatteFUNN-prosjekt starter og til en bedrift er i markedet med et nytt produkt eller ny tjeneste, kan ikke opplysningene karakteriseres som taushetsbelagte for alltid. I denne forbindelse opplyser departementet at det er grunn til å tro at prosjektsøknader som er over 10 år, ikke lenger inneholder informasjon av taushetsbelagt karakter.

Ombudsmannen har merket seg at departementet vil be om at Forskningsrådet, i samarbeid med berørte parter (næringsorganisasjoner mfl.), vurderer hvorvidt det bør etableres en generell praksis om at informasjon kan offentliggjøres etter 10 år, og at en bedrift som krever at informasjon skal bli unntatt for lenger enn 10 år, i så fall må begrunne dette spesifikt. Ombudsmannen ber om å bli holdt orientert om departementets oppfølging på dette punktet.

2. Utskillelse av taushetsbelagte opplysninger

E 24 Dine Penger har begjært innsyn i opplysninger om budsjettert skattefradrag for samtlige SkatteFUNN-prosjekter fra 2002 og frem til mars 2014. Som det fremgår ovenfor under punkt 1) har ombudsmannen konkludert med at noen av disse opplysningene vil være taushetsbelagt som forretningshemmeligheter. Den opplysningsmengden klageren har begjært innsyn i, består dermed av en blanding av opplysninger som er taushetsbelagte og opplysninger som ikke er taushetsbelagte. Som utgangspunkt har forvaltningen plikt til å gi ut de opplysningene som ikke er taushetsbelagte, fordi unntaksbestemmelsen i offentleglova knytter seg til opplysninger, og ikke dokumenter.

Selv om departementet er pliktig til å gi ut de opplysningene som ikke er forretningshemmeligheter, har departementet opprettholdt Forskningsrådets avslag på innsyn i alle opplysningene om budsjettert skattefradrag, også de opplysningene som i seg selv ikke vil kunne røpe noen forretningshemmelighet. Departementet har i den forbindelse vist til at en sammenstilling av disse opplysningene, «vil måtte inneholde opplysninger om alle de over 24.000 SkatteFUNN-prosjektene», idet det ikke er en enkel måte å skille prosjekter som har taushetsbelagte opplysninger fra prosjekter som ikke har slike opplysninger. Departementet har fremholdt at det vil være «urimeleg arbeidskrevjande» å gjennomgå hver enkelt sak manuelt og eventuelt fjerne de opplysninger som kan avdekke taushetsbelagte forhold.

Etter offentleglova § 9 plikter forvaltningen å etablere et nytt dokument for å sammenstille opplysninger som er elektronisk lagret i databasene dersom dette er nødvendig for å etterkomme et innsynskrav. Det følger av Justis- og beredskapsdepartementets Rettleiar til offentleglova side 44 at;

«Resultatet av ei samanstilling etter § 9 vil som regel bli eit nytt saksdokument i offentleglova § 4 si tyding. Dei vanlege reglane i lova vil gjelde for dette dokumentet. Blir resultatet av samanstillinga eit dokument som fell inn under eit av unntaka i lova, vil det på vanleg vis kunne nektas innsyn i dokumentet på det grunnlaget. Dette vil organet normalt ikkje kunne sjå før samanstillinga er gjennomført, og det kan dermed ikkje nekte å gjennomføre ei samanstilling med tilvising til at resultatet vil kunne haldast utanom innsyn.»

Det dokumentet som er nødvendig for å imøtekomme klagerens begjæring 12. mars 2014 om innsyn i opplysninger om budsjettert skattefradrag for SkatteFUNN-prosjektene, skulle altså i utgangspunktet ha vært opprettet før spørsmålet om innsyn i opplysningene om budsjettert skattefradrag ble vurdert. Slik saken er opplyst, synes en slik sammenstilling ikke å ha blitt opprettet.

Spørsmålet er hvilken betydning det har for anvendelsen av offentleglova § 12 bokstav b, at departementet har vurdert spørsmålet om utskillelse av ikke taushetsbelagte opplysninger, uten at sammenstillingen er opprettet.

Offentleglova § 12 bokstav b vil som regel ikke være særlig aktuell for sammenstillinger opprettet i medhold av offentleglova § 9, fordi en «samanstilling» normalt vil være av beskjedent omfang. Dette vil imidlertid avhenge av størrelsen på det materialet som sammenstillingen skal lages på grunnlag av. I denne saken er det begjært innsyn i opplysninger fra ca. 25.000 prosjekter. Når sammenstillingen bygger på et så stort informasjonsgrunnlag, vil også det nye dokumentet ha et stort omfang. Ved at Rettleiaren til offentleglova nevner at organet «normalt» ikke kan se om det er grunnlag for å bruke noen av unntaksbestemmelsene før etter at dokumentet er opprettet, er det åpnet mulighet for at innsynsvurderingen kan foretas allerede før opprettelsen av det nye dokumentet. I tillegg fremgår det både av forarbeidene til loven, Ot. prp. nr. 102 (2004-2005) punkt 5.4.4, og av Rettleiaren til offentleglova, at bestemmelsen i offentleglova § 12 bokstav b nettopp er tenkt å være store dokumenter. I rettledningen side 70 heter det om dette at;

«Det vil vere aktuelt å bruke denne føresegna når det blir kravd innsyn i store dokument, og dei opplysningane som fell inn under eit unntak er spreidde over heile eller store delar av dokumentet, slik at det blir svært arbeidskrevjande å gjennomgå dokumentet og fjerne dei opplysningane som skal haldast utanom innsyn. Det dreier seg altså om eit nokså snevert unntak som ikkje vil gi grunnlag for å gjere unntak for resten når det gjeld dokument av vanleg storleik. Dette gjeld sjølv om eit dokument av vanleg storleik inneheld mange opplysningar som kan haldast utanom innsyn.»

Ombudsmannen legger derfor til grunn at det kan være aktuelt å vurdere unntaksmuligheten i offentleglova § 12 bokstav b før den sammenstillingen som det skal vurderes unntak for er opprettet. Slik denne konkrete saken ligger an, er det ikke noe rettslig å innvende til departementets bruk av § 12 bokstav b, selv om sammenstillingen etter offentleglova § 9 ikke var opprettet da vurderingen ble foretatt.

Det neste spørsmålet er om vilkåret om «urimeleg arbeidskrevjande» er oppfylt i saken. På spørsmål herfra har departementet redegjort for at alle de ca. 25.000 prosjektene vil måtte vurderes konkret for at Forskningsrådet skal være sikker på at taushetsplikten ikke krenkes. Departementet har også redegjort for at god forvaltningsskikk tilsier at man i slike saker tar kontakt med bedriftene for å høre deres syn på om de aktuelle opplysningene i det konkrete tilfelle, sett i sammenheng med andre opplysninger som er kjent om prosjektet, er opplysninger om forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde. Deretter må Forskningsrådet gjøre en egen vurdering i den konkrete saken. Departementet har anslått at Forskningsrådets saksbehandler i gjennomsnitt vil bruke en time på hver sak. Dette innebærer en samlet arbeidsinnsats på ca. 25 000 timer, noe som vil utgjøre nesten 17 årsverk.

Ombudsmannen bemerker at det kun er arbeidet og tiden med å skille ut unntaksopplysningene, som kan regnes med ved vurderingen av om vilkåret i offentleglova § 12 bokstav b for å unnta resten av dokumentet er oppfylt. Bestemmelsen kan ikke brukes for så vidt gjelder arbeidet og tiden som går med til gjennomlesingen av dokumentet og vurderingen av selve unntakshjemmelen, jf. Justis- og beredskapsdepartementets lovavdelings uttalelse 1. mars 2011, JDLOV-2010-8205. Departementets redegjørelse for hvor lang tid som vil medgå til å vurdere taushetsplikten, herunder ta kontakt med de aktuelle bedriftene, er derfor ikke treffende.

Som det fremgår ovenfor av henvisningen til Rettleiaren til offentleglova, er imidlertid offentleglova § 12 bokstav b nettopp ment å favne den situasjonen at innsynskravet gjelder store dokument, og de opplysningene som faller inn under et unntak er spredd over hele eller deler av dokumentet. Ombudsmannen legger derfor til grunn at det vil være urimelig arbeidskrevende for Forskningsrådet å skille ut de taushetsbelagte opplysningene fra en sammenstilling av opplysninger om ca. 25.000 prosjekter.

Vilkåret i offentleglova § 12 bokstav b anses derfor oppfylt. Det er ikke noe rettslig å innvende til at departementet avsto innsyn i alle opplysningene om budsjettert skattefradrag, også for de opplysningene som isolert sett ikke omfattes av taushetsplikten fordi de ikke ville kunne røpe noen forretningshemmeligheter.

3. Departementets saksbehandling

Da departementet behandlet saken som klageinstans, opprettholdt departementet avslaget fra Forskningsrådet og «støttet» Forskningsrådets begrunnelse.

Det følger av forvaltningsloven § 34 annet ledd at; «[t]as klagen under behandling, kan klageinstansen prøve alle sider av saken...». I dette ligger det også en plikt til å prøve saken så langt det er nødvendig. Dette gjelder både sakens rettslige, faktiske og

skjønnsmessige sider. For at klagebehandlingen skal være reell, og for at klager skal få prøvd saken i to instanser slik loven forutsetter, må departementet som klageinstans foreta en selvstendig vurdering av de sider av saken som klagen gir grunn til.

Videre følger det av forvaltningsloven § 17 første ledd at en sak skal være «så godt opplyst som mulig» før det fattes en avgjørelse. Etter forvaltningsloven § 33 femte ledd har klageinstansen et selvstendig ansvar for at saken er tilstrekkelig opplyst på vedtakstidspunktet.

I klagen til departementet har E 24 Dine Penger vist til at offentlig elektronisk postjournal langt fra er så detaljert og beskrivende, at informasjonen kan misbrukes av konkurrenter selv om det budsjetterte skattefradraget blir offentliggjort.

Det foreligger ingen opplysninger i saken som tilsier at departementet foretok noen selvstendige undersøkelser for å kontrollere om Forskningsrådets avslagsbegrunnelse stemte. Ikke noe i sakens dokumenter indikerer at departementet foretok selvstendige undersøkelser av den offentlige postjournalen for å sjekke om det fantes prosjekttitler fra den aktuelle perioden som faktisk er så sensitivt utformet som Forskningsrådet har begrunnet taushetsplikten med. Departementet stilte heller ikke uttrykkelige spørsmål om disse titlene til Forskningsrådet eller ba om noen oversendelse av konkrete eksempler, slik ombudsmannen har gjort. Når det gjelder nødvendigheten av å stille disse spørsmålene, vises det til punkt 1) ovenfor.

Når departementet under sin behandling av saken ikke gjorde annet enn å støtte seg til Forskningsrådets begrunnelse, kan ikke saken sies å være godt nok opplyst for departementet som klageinstans jf. forvaltningsloven § 33 femte ledd. Etter ombudsmannens syn foretok ikke departementet en slik reell og selvstendig klagebehandling som E 24 Dine Penger har krav på etter forvaltningsloven § 34 annet ledd. Dette gir grunnlag for kritikk. Ombudsmannen ber departementet merke seg dette ved behandlingen av fremtidige klagesaker.

4. Oppsummering

Noen av de ønskede opplysningene om budsjettert skattefradrag utgjør forretningshemmeligheter, jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2. For disse er det ikke noe rettslig å innvende til at departementet avslo kravet om innsyn, jf. offentleglova § 13 første ledd. Det er heller ikke noe rettslig å innvende til departementets bruk av offentleglova § 12 bokstav b som hjemmel til å avslå kravet om innsyn for de opplysningene som ikke utgjør forretningshemmeligheter – verken når det gjelder anvendelsen av bestemmelsen eller at departementet fant vilkåret om «urimeleg arbeidskrevjande» oppfylt.

Det er imidlertid en grense for hvor mange år etter at en bedrift har mottatt prosjektstøtte, at en offentliggjøring av budsjettstøtten vil kunne skade bedriftens konkurransevne. Ombudsmannen ber derfor om å bli holdt orientert om hvordan departementet følger opp spørsmålet om taushetsplikt for prosjektsøknader som er eldre enn 10 år. Videre bes

departementet merke seg ombudsmannens kommentarer til sakens manglende opplysning da departementet behandlet saken som klageinstans.

Oslo, 17.02.2015

for Bent Selvi
Aage Thor Falkanger